

ఓం నమోభగవతే శ్రీరమణాయ

రమణ భాస్కర

సంపుటి : 4

సంచిక : 7

పుష్టం : 9

ఎడిటర్ : శ్రీమతి P.H.V. సత్యావతి (హైమ)

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 25-11-98, భిమవరం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈరోజు సుబ్రహ్మణ్యప్పె. ఆంద్రులు రామచంద్రమూర్తిని ఎలా తలచుకొంటారో తమిళనాడు వారు అందరూ సుబ్రహ్మణ్యస్వామిని అలాతలచుకొంటారు. వారికి ఇష్టదేవత మురుగ అంటే సుబ్రహ్మణ్యుడు. సుబ్రహ్మణ్యునికి ఇంకొక పేరు శివగురువు. ఓంకారము యొక్క స్వరూపాన్ని శివునికి బోధించి శివగురువు అయ్యాడు. సుబ్రహ్మణ్యుని మంత్రం శరవణభవ. శరవణము అనే తటాకములో శివుడు యొక్క తేజస్సు సుబ్రహ్మణ్యరూపం దాఖింది కాబట్టి శరవణభవ అని పిలుస్తారు. మానవుడి యొక్క ప్రవర్తనవాడి స్వభావాన్ని బట్టి ఉంటుంది. దేహప్రారబ్ధాన్ని బట్టి ధనంరావచ్చు. అధికారం రావచ్చు, కీర్తి, రావచ్చు కాని మానవుని, స్వభావం మార్చుకోవటం చాలాకష్టం. ఎంతోసాధన చేస్తేనే గాని, బ్రతికి ఉండగా కావిషేత్తేనే గాని మానవుని స్వభావం మారదు. స్వభావం మార్చుకోవటం అంటే నాతోటినేను పోరాడటం. మానవుడి యొక్క మనస్సు వాడి స్వభావాన్ని బట్టి పనిచేస్తుంది. పూర్వజిత్తులో ఏవైనా మంచి పనులు చేసి ఉంటే ఈజిత్తులో పుణ్యవాసనలు వస్తాయి. ఏవైనా చెడ్డపనులు చేసి ఉంటే ఈజిత్తులో పొపవాసనలు వస్తాయి. మనిషికి వచ్చే ఆలోచన, చేసే పని పూర్వజిత్తు నుండి వచ్చిన వాసనలను బట్టి ఉంటుంది. సాధ్యమైనంతవరకు మన మనస్సును శాంతిగా ఉంచుకోవాలి. మనస్సును శాంతిగా ఉంచుకొంటే మనకు మంచి తలోచనలు, మంచి తలంపులు వస్తాయి. అని స్తుతిరక ఆరోగ్యానికి, మానసిక ఆరోగ్యానికి ఉపయోగపడతాయి.

మనందరికి సుఖపడాలని ఉంది కాని సుఖం రోజూ ఉండదు. ఒకవేళ ఈరోజు సుఖంఉన్నా అది పోతుంది. అలాకాకుండా నిరంతరము, నిత్యము మిశాంతికి ఒక్క నిమిషం బ్రేకులేకుండా సుఖం మిారు అనుభవిస్తూ సుఖస్వరూపంలో ఉండగలిగితే అదేమాత్మం. మోత్తంలో సుఖము, శాంతి, ఆనందము ఉంటుంది. ఆస్తితి మిారు పొందితే మిాకు శరీరం ఉన్నా ఒక్కటే, లేకపోయినా ఒక్కటే అసలు మరణం గులంచి మిాకు ధ్వని ఉండదు. దేవతాపురుషులను ఆరాబిస్తే, ఉపాసనచేస్తే మోత్తం పొందటానికి వారు మనలను అనుగ్రహిస్తారు. సుబ్రహ్మణ్యడికి గుహేశుడు అని ఒకవేరు ఉంది. అంటే హృదయగుహలో ఉన్న ఈశ్వరుడు. ఈశ్వరుడు అంటే ప్రభువు, నియమించేవాడు. మిా ఇంటికి ఒకయజమాని ఎలా ఉన్నాడో అలాగ ఈఖిగోళం అంతకీ యజమాని ఉన్నాడు, వాడే ఈశ్వరుడు. ఈశ్వరశబ్దం రాముడికి, కృష్ణడికి, సుబ్రహ్మణ్యడికి అందరికి వరిస్తుంది. ఆయన హృదయగుహలో ఉండి నీదేహప్రారబ్ధాన్ని బట్టి

ఆడిస్‌స్‌ ఉంటాడు. నీతల్ని గర్జంలో నుండి శలీరం బయటపడిన తరువాత నువ్వు ఎన్ని శ్యాసలు తీసుకోవాలి, ఏరోజున నువ్వు ఈశలీరం విడిచిపెట్టాలో నీదేహప్రారబ్ధాన్ని బట్టి నియమిస్తూ ఉంటాడు. ఒకమాట జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి. మాకు సాధనచేసే శక్తి ఉంటే చెయ్యండి. సాధనచేసే శక్తి లేకపోతే సత్పురుషులతో సహవాసం చెయ్యండి. దానివలన మిఱు తక్కువ ప్రయత్నం తోటి ఆధ్యాత్మికంగా ఎక్కువలాభం పొందుతారు.

విషయజ్ఞానం మనపెట్టుకు ఉపయోగపడుతుంది. విషయజ్ఞానం అంతా ఆజ్ఞానమే. విషయ జ్ఞానం అంటే ఏదోవృత్తి నేర్చుకొంటాము. ఆవృత్తి ఎంతవరకు నిజం అంటే నీదేహం ఎంతనిజమో, నీకళ్ళకు కనిపించే ఈప్రపంచం ఎంత నిజమో అదికూడా అంతే నిజం. అదివ్యవహరక సత్పుమేకాని పారమార్థిక సత్పుంకాదు. ఆత్మజ్ఞానం మటుకు జ్ఞానం. ఆత్మజ్ఞానం పునర్జన్మ లేకుండా చేస్తుంది. ఎవడైతే నారాయణుడు అని అనుకోంటున్నావో ఆనారాయణుడే వచ్చి ఆత్మజ్ఞానం వలన నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతాడు. మరణంతరం కూడా జీవితం ఉంది. క్రియ ఉన్నప్పుడు ప్రతిక్రియ ఉంటుంది. మనబుషులు ఏమని చెప్పారు అంటే క్రియ, ప్రతిక్రియ అనేది పదార్థానికే పరిమితం కాదు, జీవుడికి కూడా అది చెందుతుంది అనిచెప్పారు. నీవు మంచి చేసావా ఆమంచి నీకూడా వెంటడి అది సుఖం క్రింద మారుతుంది. నీవు ఎదైనా చెడ్డచేసావా ఆచెడు నిన్ను వెంబడించి అది నీకు దుఃఖరూపంలో పరిణమిస్తుంది. ఎప్పడైతే క్రియ ఉందో అప్పుడు ప్రతిక్రియ ఉండి తీరుతుంది. ఇది కర్తృసిద్ధాంతం. ఈసిద్ధాంతం మన అందలకీ అందినా అందకపోయినా శాస్త్రం చెప్పింది, ఈస్వరుడు చెప్పింది మనం విశ్వసించాలి. ఎందుచేతనంటే అన్ని మన మెదడుకు అందితే ఇంక భగవంతుడు ఎందుకు.

ఒకమంచి తలంపు మాకు వస్తే ఆతలంపుయొక్క వేగం, ఆతలంపు యొక్క ప్రభావం సమాజం మాదే కాదు ప్రపంచం అంతా పనిచేస్తుంది. ఇతరులు ఉద్దేశ్యంగా మాటల్లాడితే తిలిగి మనంకూడా ఉద్దేశ్యంగా మాటల్లాడితే మనకు రహిగుణ వికారములు వస్తాయి. ఒకమనిషిని కొలిచేటప్పుడు వాడికి డబ్బు ఎంత ఉంది, కీర్తి ఎంత ఉంది అని బాహ్యవిషయాలను చూసి కొలవకూడదు. వాడి అంతస్కరణము ఎలా ఉంది, వాడి హృదయం ఎటువంటిది అని లోపల విషయాలు చూసి ఆమనిషి యొక్క ఔన్నత్తుం కొలవాలి.

నీకు గురువు ఎవరు? నీహితువు, నీక్షేమాన్ని ఎవడైతే కోరుతున్నాడో వాడే నీగురువు ఈసంసారరోగములో నుండి ఈచీకటిలో నుండి విడుదల పొందటానికి నీకు సహయం చేసేవాడే నీగురువు ప్రతిజన్మలోను తల్లితండ్రులు ఉంటారు, బంధువుల ఉంటారు, స్నేహితుల ఉంటారు, ఏరోధుల ఉంటారు కాని ప్రతిజన్మలో సద్గురువు దొరకటం కష్టం. నిరంతరము నీదేహం గులంచి ఆలోచిస్తూ, నీదేహపికి సంబంధించిన తలంపులే పెట్టుకొంటూ, ఈదేహస్తి ఎలా సుఖపెడదాము అని ఆలోచించేవాడికి. ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. ఈరకమైన మనిషి ఆత్మజ్ఞానం కోసం ప్రయత్నం చేసినా ఏరోజుకారోజు అడ్డంకులు, విషట్టులేకాని వాడు గ మ్యానికి చేరుకోలేదు అన్నారు. లోపల నిరంతరము ధనచింతన చేస్తూ, భోగచింతన చేస్తూ ఆత్మజ్ఞానం

కావాలి కావాలి అని అనుకుంటే రాదు. అర్పత, యోగ్యత లేకుండా దానిని పాందలేరు. ఆత్మజ్ఞానం గురించి విన్నంత మాత్రంచేత ఆత్మజ్ఞానము కలుగదు. మిఱు శ్రద్ధగా వినాలి, వినినదానిని మిఱు ఆచరించటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. ఎంతవరకు ఆచరించగలరో అంతవరకు ఆచరించటానికి ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటే అది నెమ్మిదిగా అనుభంగోనికి వస్తుంది. మనం చెయ్యగలిగిన పనులు అవి చిన్న పనులు అయినా హృదయపూర్వకంగా ప్రేమతో చేయాలి. అప్పుడు ఈశ్వరానుగ్రహసికి పాత్రులవుతాము.

ఆత్మజ్ఞానం కలగటానికి సత్పురుషుల సహవాసం, దానం అవసరం. దానం అంటే నీర్మార్పణకు మించి పెట్టమనికాదు, నీసంసారమును పాడుచేసుకోమని కాదు నీకు కలిగి ఉన్న దానిలో కొంత ఇతరులకు పెట్టుకోవటం. డబ్బులేకవోతే మనకు రోజు వెళ్ళదు. అలా అని డబ్బుకు బానిసగా నువ్వు ఉండవద్దు. వందరూపాయలు సంపాదించుకోంటే 90 రూపాయలు నీవు అనుభవించు. కనీసం 10 రూపాయలు నీఁబి కాదు అనుకొని ఏదోమంచిపనికోసం, సమాజం కోసం ఉపయోగించు. అలా చేస్తే చాలు నీవు ఇతరులకు ఉపయోగపడినట్లు అవుతుంది. ఈశ్వరానుగ్రహసికి పాత్రుడిని అవుతావు. కొంతమంది మనుషులు బ్రతికే ఉంటారు, అన్నంతింటూ ఉంటారు, గాలిపీల్లుకొంటూ ఉంటారు కాని వారు చనిపోయిన వాలితో సమానం అని ఆచార్యులు వారు చెప్పారు. దాని అర్థం ఏమిటి అంటే అన్నంతింటూ, గాలిపీల్లుకొంటూ ఏదోరోజులువెళ్ళపాశుతున్నాయి అని సరిపెట్టుకొంటూ ఆత్మజ్ఞాన సమప్రార్థనకు ప్రయత్నం చేయకవోతే మిఱు ఎన్ని సంవత్సరాలు బ్రతికినా చనిపోయినా వాలితో సమానం. తినటానికి తిండి ఉంది అని ఈ శరీరం వెయ్యి సంవత్సరాలు ఉంటుందా? ఉండడు. అందువలన నీదేహాయాత్రకు సరిపడ పని చేసుకొంటూ ఆత్మజ్ఞానసమప్రార్థనకు ప్రయత్నం చేయి అంటున్నారు ఆచార్యులవారు. బిందంనుండి నీవు విడుదల పాందటానికి సజ్జనుల సహవాసం నీకు ఉపయోగపడుతుంది. దానం ఎందుకు అంటే దానం వలన కొంత త్వాగ్రబుద్ధి అలవాటు అవుతుంది. త్వాగి కానివాడు జ్ఞాని కాలేడు అని రామకృష్ణుడు చెప్పాడు. అందువలన భగవంతుడు ఇచ్ఛిన దానిలో ఎంతోకొంత పదిమందికి సహాయం చేయ్యి.

ప్రతీ చిన్న విషయానికి బెంగపెట్టుకోకూడదు. మిఱు సాధ్యమయినంత వరకు సంతోషంగా, సంతృప్తిగా ఉండండి. ఈలోకంలోనికి టైసింగ్ అవ్వటానికి వచ్చాము. ఏదైనా ఒక మంచి పనిచేసినప్పుడు కొంతమంది స్తోత్రం చేస్తారు, కొంతమంది విమర్శలు చేస్తారు. ఎవరి స్వభావాన్ని ఒట్టి వారు మాట్లాడతారు. వాటిన్ని సమానంగా తీసుకోవాలి. అదికూడ ఒకటైసింగ్గా మిఱు తీసుకోండి. ఏదిమంచి ఏదిచెడు, ఏది నిత్యం, ఏది అనిత్యం, ఏది సత్యం ఏది అనిత్యం అనేటటువంటి ఏవేకం, ఏచ్చకణ ఎవడికైతే లేదో వాడు మూర్ఖుడు. భౌతికవిద్యల వలన మూర్ఖత్వం పోదు. నుఫ్ఫేవడివో నీకు తెలిసినప్పుడు, నీహృదయంలో ఉన్న నిజం నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు మూర్ఖత్వం నశిస్తుంది. మూర్ఖత్వంలో పెద్ద ప్రమాదం ఏమిటి అంటే వాడికి వాడు స్వంతంగా ఆలోచించుకోలేడు, ఇతరులు చెపితే వినడు. ఏవేకం పెంచుకో,

ఆలోచన పెంచుకో, నీకు స్వంత ఆలోచన లేకపోతే మూర్ఖత్వంలో నుండి బయటపడలేవు.

ఏది విద్య అంటే నీహృదయంలో ఉన్న నిజాన్ని ద్విదైతే పొందింపచేస్తోందో అదే నిజమైన విద్య మానవుడు ఎప్పడైతే తన హృదయంలో ఉన్న నిజాన్ని, ఆనందాన్ని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకొన్నాడో అప్పుడు బాహ్యమైన పరిస్థితులు, సంఘటనలు అనుకూలంగా ఉన్నా ప్రతికూలంగా ఉన్నావాడి శాంతి చెదరదు ఎందుచేతనంటే వాడు శాంతికోసం బాహ్యమైన వ్యక్తులమాద, విషయాల మాద ఆధారపడి ఉండడు. అప్పుడువాడు ప్రత్యేకంగా ఇతరులను అనుగ్రహించాలని అనుకోనక్కరలేదు. వాడి ద్వారా శాంతి, ఆనందము ప్రవహిస్తూ ఉంటుంది. వీరందరిని బాగుచేయాలని ప్రత్యేకంగా వాడికి సంకల్పం అక్కరలేదు. అక్కడ పసుపురాలుతోంది, ఇక్కడ కుంకుమ రాలుతోంది అనే గొడవలోనికి వెళ్ళవద్దు. ఎవరు ఏది చెప్పినా ఈమాటలు ఎంతవరకు మనకు ఉపయోగపడతాయి అని మారు సాంతంగా ఆలోచించుకోవాలి. సాంతంగా ఆలోచించుకొని వాటిని ఆచలిస్తే అది మాకు సామ్య అవుతుంది. శలీరం మరణించక ముందే నీహృదయంలో ఉన్న వస్తువును పట్టుకొన్నావు అనుకో నీకు అమృతత్వం కలుగుతుంది.

అన్ని భోగములు మన ఎదురుగా ఉన్నప్పటికి మనమనస్సలో వికారం రాకుండా చూసుకోవాలి. ఇంతియసిగ్రహం, మనోసిగ్రహం ముఖ్యం. డానికి గురువు సహాయం అవసరం, ఈశ్వరానుగ్రహం అవసరం. మనకు ద్విదైనా పది రూపాయలు కలిసి వస్తే లాభం అనుకోంటాము. నీకు భౌతికంగా వచ్చే లాభాలు అన్ని స్వప్పంతో సమానము. నిజమైన లాభం, నీశలీరం మరణించినా నీకూడా వచ్చేలాభం ఏమిటి అంటే ఆత్మలాభం. ఆత్మ ఎవరు నువ్వే. అది తెలిస్తే సుఖపడతావు, తెలియకపోతే జన్మజన్మలకు దుంభిః నిన్నువెంటాడుతూ ఉంటుంది. నీహృదయంలో ఉన్న నిజం నీకు తెలియకపోయినా నీమనస్సు, నీదేహం నీకు తెలుస్తున్నాయి నీకు తెలుసున్న మనస్సును, దేహమును ఉపయోగించుకొని నీహృదయంలో ఉన్న నిజాన్ని తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయ్యి. వ్యాధమైన చింతలతో, వ్యాధమైన కర్మలతో కాలమును పాడుచేసుకోవద్దు. కాలాన్నిస్విస్యినియోగం చేసుకోండి. మారుపనిచెయ్యండి. తెలిసి చెయ్యండి. ఏరకంగా పనిచేస్తే మారు బంధంలోనుండి విడుదల పొందుతారో అది తెలుసుకొని చెయ్యండి. మారు ఆత్మనుభవం పొందితే అది నిత్యమైన లాభం. అయితే మోహంలో నుండి విడుదల పొందినవాడు, భ్రాంతిలోనుండి విడుదల పొందిన వాడు మాత్రమే ఆత్మలాభమును పొందగలడు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగాల అనుగ్రహబాధపణములు

21-2-99 - జన్మన్నరు శ్రీ.రమణ్కేత్రం